

ČENĚK PEKAŘ
ZRALÉ
VÍNO

Zralé víno

sklizeň 2015 – 2018

Čeněk Pekař

Copyright © 2015 - 18 by Čeněk Pekař

OBSAH

MÍSTO PŘEMLUVY NĚKOHU	
VÝZNAMNÉHO.....	7
A CO JSI TY?	9
BERÁNEK VLKA	10
BEZ ŘETĚZU	11
BLÁTO NA BOTÁCH	12
BLUDNÝ HOLANĎAN	13
BLUDNÉ KRUHY TOUHY	14
BYLO TOHO MÁLO	16
CO KDYŽ SE MI JEN ZDÁŠ?	17
CO SI TAK HOLKA DÁT KUSKUS	18
DO BLOKŮ	20
DO ÚSTRANÍ	21
ENIGMA	23
DVEŘE	24
I KDYŽ..	27
JANTAROVÝ SVĚT	29
GALERIE	31
HOUPU SE NA LIÁNĚ	33
HEISENBERGŮV PRINCIP NEURČITOSTI	36
HROMÁDKA POPELA	39
JE TO JEN MEZI NÁMI	42
JEN SI PŘEDSTAV	43
JAKO KRAVSKÝ LEJNO	45
JEŠTĚ JSEM NEDOČET	48
JAK SE VĚCI MAJÍ	49
JEŠTĚ MĚ CHVÍLI NECHTE	51

JSOU NOCI...	52
KDO TI ŘEKL...	54
KDYŽ ODLETĚLY RYBY	57
KLÍNEM V KLÍN	60
KDYŽ PRŠÍŠ	62
KDO, KDYŽ NE JÁ?	63
KOHO ŽE TO VINA	64
KDYŽ SI TĚLA SEDNOU	65
KDYŽ ZÁŘÍ JAKO PERSEIDY	66
KRESBY NA PLANINÁCH	67
KUPKA HNOJE	68
KEŠKA	69
KRASOHLED	70
LAMPIONOVÝ PRŮVOD	71
LÉTAVICE	73
LOŤ JMÉNEM ROSEMARY	75
LÍTO JE MI	77
LUČIŠTNÍK	79
MALOVANÉ POVLAKY	82
MEZI PSEM A VLKEM	84
MEJKAPY	85
MINCE PRO ANDĚLÍČKA	87
MIKE'S PLACE BAR	90
MORRO DE SA VACA	92
NA LUŽNICI	94
NAD ŠÁLKEM KAKAA	95
NA DRUHÉ STRANĚ TMY	96
NAMASTE	98
NA MOSTĚ	100
NA VŠECH CESTÁCH	101

NA ZASTÁVCE	102
NETOPÝR	103
ON / OFF	105
PÍSEK V HODINÁCH	107
PARAPET RIVER	109
POD STAROU MORUŠÍ	110
POHLED KUDLANKY NÁBOŽNÉ	111
POSLEDNÍ LEČ	114
POSLEDNÍ MNICH	115
POSLEDNÍ PAŘÍŽ	119
PRÁZDNÝ ČLUN II.	121
ROZPOMNĚNKY	126
PŘEMĚNY	127
ŘEKNI MI...	128
RYBÁŘI MYŠLENEK	130
S CHUTÍ SKOŘICE	132
SEDÁVÁ U MÉ POSTELE	133
SILUETY NA PAVLAČÍCH	134
SLZY ORIGAMI	135
STÁLA V ZÁHONU RŮŽÍ	136
STÉKAT JAKO KAPKA	137
STOPY Z POPELA	140
STOPY NA PLÁTNĚ	141
SVĚTLUŠKY	144
ŠEST TISÍC SELHÁNÍ?	146
TAJEMSTVÍ STARÉ SKŘÍNĚ	149
TA DAM TA DAM	151
TERRA INKOGNITA	152
TAK NĚJAK SPOLU	154
TISÍCERÉ DÍKY	156

ÚHOŘI	158
UVÁZNUTÍ V ČASE	159
V RYTMU KASTANĚT	163
V DOTEKU TAO	164
V ROLI SIGMUNDA FREUDA	167
V ZAJETÍ STROMŮ	171
VLAKE MEZI PEKLEM A RÁJEM	173
VRATNÉ DOTEKY	177
V ŽÁRU VÝHNĚ	178
VE SPLETI TKANIČEK	179
VE VLASTNÍCH OČÍCH	180
VINA ŠÍPKOVÉHO VÍNA	182
VLOČKA SNĚHU NA DLANI	184
VYSAJ MĚ	185
VZKŘÍŠENÍ V BÍLÉM	187
ZADŘENO POD KŮŽÍ	188
Z RÁKOSU ŠTĚTEC	191
ZA OKNEM V ČASE	192
ZADĚLALI SI NA PROBLÉM	193
ZÁKON ZACHOVÁNÍ EGA	196
ZBŮHDARMA PLANĚT	199
ZLOMENÝ V PŮLI	201
ŽHAVÉ UHLÍKY	202
ZMATENÝ ZVĚDAVEC	203
ZMIJÍ JED	205
ZNOVA A PO STÝ	206
ZVUKY TICHÁ	207
ŽIVOT NA HŘEBÍK	208
COPYRIGHT	211

Místo přemluvy někoho významného.....

Miluji slova, věty a jinotaje.
Miluji ještě nevyřčená slova.

Miluji tebe

Tebe

teBe

TebE

TEBE

tEbE

i TEbe

a tebe

taky

jenom jsem nikdy nemiloval sebe.

Chyběla mi láska.

Možná mám jiný práh vnímání.

Možná mi chyběla, bo ji sám neumím správně dát.

Těm vhodným lidem. V tom vhodném množství.

Tou vhodnou formou. V ten vhodný čas.

Psaní těchto veršů jsem se bavil. Vydání sbírky je pak pro mě odměnou.

Vám přeji, ať se bavíte se mnou.
Ať se bavíte opakovaně, bo poezie se nikdy nepřejíte.

Musím velmi poděkovat
Petře za gramatickou korekci a vymezení
letového prostoru (psal jsem, že mám rád jinotaje)
a ségře za roli sponzora.

Tak pojďme na to....

A co jsi ty?

(2016)

jsem duše
která uchází
když z cesty sjedeš do mlází

jsem pastýř
co tě provází
a varuje před nesnází

jsem měď
i zinek v mosazi
co nepodléhá abrazi

jsem jako prostor
za hrází
když splyneš se mnou v extázi

a ty jsi ta

co odchází

Beránek vlka

(2016)

v zápasu boje slova hoří
a nikde žádná pomlka
pod těžkou palbou, která boří

beránek čeká na vlka

bělostné rouno tmavne krví
modravé oči přivírá
kdo nebrání se, bývá prvý

co v litrech krve umírá

zdání jak dítě nerozumu
kdo hroby ze snů vyloupí
co život napsal, nevygumuj

beránek vlka zastoupí

Bez řetězu

(2018)

když život pod rukama běsní
urvané psisko z řetězu
pak ze strachu, který jen vězní
do boudy k němu nelezu

vždyť stačí vidět jeho stíny
válečné barvy ve tváři
hned v hlavě kopu jámu z hlíny
ta moji cestu vytváří

na co mít tyhle marné splíny
jak sluncem byl bych ozářen
když prolezl jsem - zatlouk klíny
uzamkl dveře žaláře

proč máte předem vaše strachy
ta hlína tolik neváží
mít v hlavě „nic“ je víc než prachy
plnost je jenom závaží

Bláto na botách

(2016)

až se zítra rozední
nebudem pospíchat
zůstanem v posteli pro radost z života
tak jako mnohokrát ty se budeš chichotat
já ležím nalevo
vpravo ty sirota

sám ležím na zádech
snažím se o nádech
mě tíží nicota jak bláto na botách

já aniž jsem se zul
hned do peřin jsem vplul
zakryl jsem nahotu

mojí i samotu

Bludný Holanďan

(2016)

jsme jak ztroskotanci
postihnutí dobou
život krmí racky
ti mu z ruky zobou

plachty rozervány divokými větry
moře měří duhou
počítá na metry

za kormidlem prázdno
vlna vlnu střídá
směr a sílu větru nikdo už nehlídá

lehce zpiti rumem asi z nerozumu
lod' jsme opustili

každý

ve svém člunu

Bludné kruhy touhy

(2018)

některé touhy, jak to říci
zahladit stopu, zhasnout svíci
občasně křičí v mojí hlavě
putují myslí, vrávoravě

podobny bandě opilecké
ačkoli v ksichtu jsou i hezké
většinou vedou jenom k tomu
například k aktu bez kondomu

k nočnímu kinu u lednice
nač se pak divit, že má svíce
stejně už čadí, k čemu je to
i když se maže, nejede to

říkám si tedy víc než po sté
umění žít je vlastně prosté
stačilo jenom nandat gumu
ostrýma střílí z nerozumu.....

kdo že to je?
se všichni ptáte

no přeci...

středa po deváté

všichni v tom takhle jedem spolu
až na ty, co maj hlavu dolu

ti píší básně

Konfucius

Jestliže člověk ráno chápe Tao, večer může zemřít
a nebude toho litovat

Bylo toho málo

(2016)

život nám rozdá mnohé rány
jsou-li nám všechny k užitku?
pořád víc nevím, snad jsou dány
však mám k nim jednu námitku

všechno to, co mě nezabije
pokaždé trochu zmrzačí

jsem jako výraz entropie
příště to bude jinačí

jenom si drhni mě i druhé
dej nám však chvíli oddychu
máš ke stížnostem uši hluché
a děláš to bez ostychu

zatím mě ještě nezabilo
nic z toho, čím jsi na mě šel

bylo snad toho stále málo

abych se proto nevěšel?

Co když se mi jen zdáš?

(2018)

voníš mi po medu
leháš si vedle mne
jediné, co svedu
v té chvíli tajemné

(mlčím)

dívám se skrz víčka
v srdci mám šerosvit
padlý vosk a svíčka
když mě chceš uchopit

(křičím)

I já jsem (na)hoře
našel svou pokoru
v radosti ponořen
dívám se k obzoru

(letím)

Co si tak holka dát kuskus

(2018)

co si holka teďka počnem
vždyť máme ještě cesty kus
snad to zvládnem v rytmu skočném
však každý máme

jiný vkus

když tě takhle vidím z rána
jsi prostě stále krásný kus
kdo je v roli kapitána?
a kdo je plavčík?

hádat zkus

ty máš ráda věci čisté
to jinak bude všemu šlus
tak prý myslí jen stylisté
kde ty jdeš krok

já musím klus

ať nás život jak chce bolí
a k jídlu máme jen kuskus
naše loď má jméno Doli
a na ní plujem

v ruce džus

Do bloků

(2016)

dosud jsem unikal s lehkostí geparda
na klopě visí mi sepraná kokarda
zástupy jásají
vidí mě přicházet

na moje vítězství radil bych nesázet

unaven pokusy utíkat osudu
dlouho už úspěšný myslím si nebudu
cílová rovinka každému zaručí
doběhnout o holi i starých papučích

nečekám medaili, do bloků zakleknou
soupeře bez treter zatím se neleknu
v ruce má kosiště
za pasem ocílku

poběží férově?

uvidím za chvíli

Do ústraní

(2018)

dej mi už pokoj a polib mě na záda
co jsem ti udělal, že mě tak prudíš
třeba tě jako mě jen něco ovládá
proboha neříkej, že se jen nudíš

svět snad byl navržen k jistému účelu
něco se naučit, proto ty lekce
večer si lehnu, jak ráno si ustelu
že je vše náhoda, věřit se nechce

kdybys tak dopřál mi období poklidu
nemluvím o štěstí! blbě jsi slyšel

jenže ty stavíš mě nahého v koridu
mám červené trenče! býk na to přišel

tak se to prolíná celým mým životem
nejsem-li v koridě, peru si trenky
na valše drhnu je, říkám si s bonmotem
jak je mám dlouho? ... když jsou už tak tenký

konečně když je čas rozerve na cáry

poslední korida býk se mi klaní

někdo pak mé tělo naloží do káry

nahého odveze

do ústraní

Enigma

(2018)

jak pokladnice plná světla
jsi růže, která v zimě kvetla
a mrazu se jen lehce smála
když zmrzlá země u ní tála

jak uschlý květ na mrtvém stvolu
jsem nádoba, jenž čelí bolu
a plně prázdná do všech koutů
se hrne střemhlav do chomoutu

jsme oba v tomto divném světě
dva starší fleky na tapetě
a ona sama vyšlá z mody
jak Enigma se svými kódy

pak v plném tichu brzy z rána
zní její slova kódována
a lásku, která neuvadne
je zase vidět celkem snadné

Dveře

(2016)

člověče kde jste se tu vzal?
slyšíte mě?

lekl jsem se, až jsem se málem posral
když jsem otevřel dveře a uviděl ho

svůj ne moc velký byt znám dokonale
alespoň myslím, že
3+1 není tak hodně, abych se v něm nevyznal
před chvílí jsem těmi dveřmi prošel
sice v opačném směru
ale jsem si jistej, že tam nikdo nebyl

a najednou, jak lusknutím prstu
je všechno jinak

pradávná poplachová reakce na intenzivní stres
napadla mě poučka z hodin biochemie
a hned jsem si uvědomil
jakým kalupem se právě teď
do těla vylučuje adrenalin a noradrenalin

bud' ho něčím majznu, ale čím?
říkal jsem si